

Η αστική πολιτική προσπαθεί να επιβάλει ένα μοντέλο τάξης και τυφλής πειθαρχίας στην εκπαίδευση. Γι αυτό εκβιάζει τους εκπαιδευτικούς. Γι' αυτό καταστέλλει με λύσσα τις μαθητικές κινητοποιήσεις. Η ανυπαρξία κριτικής αμφισβήτησης, η δημιουργία κλίματος τυφλής υποταγής, διαμορφώνει το έδαφος για την ανάπτυξη του φασισμού.

Η παιδεία είναι η μόνη αντίβωση για την αντιμετώπιση του κτήνους του φασισμού, έγραφε λίγο πριν πεθάνει ο Μάνος Χατζιδάκις. Πολλοί συμφωνούν στα λόγια, προσπαθώντας να ξεπλύνουν τις αντίθετες πράξεις τους. Ειδικά αυτές τις ημέρες...

Αρκετοί μαχόμενοι εκπαιδευτικοί, μέσα από σκληρή αντιπαράθεση με ακροδεξιές και φασιστικές επιλογές και εν μέσω απειλών και προσωπικής στοχοποίησης, κοίταξαν πολλές φορές το κτήνος κατάματα και αρνήθηκαν να του μοιάσουν. Και το 1991 που τα ακροδεξιά τάγματα εφόδου της νεολαίας της ΝΔ δολοφόνησαν τον καθηγητή Νίκο Τεμπονέρα. Και όταν εν μέσω του μαζικού και μαχητικού εκπαιδευτικού κινήματος των εξεταστικών, το 1998, η φάλαγγα του Περίανδρου, αποπειράθηκε να δολοφονήσει το Δημήτρη Κουσουρή. Και το 2013, όταν οι εκπαιδευτικοί βρίσκονταν σε απεργία διαρκείας και η Χρυσή Αυγή δολοφόνησε τον Παύλο Φύσσα.

«Εθνομηδενιστές» χαρακτηρίστηκαν οι εκπαιδευτικοί που αντιπάλεψαν την επιδίωξη εθνικιστικών καταλήψεων το Νοέμβριο του 2018, κλήθηκαν ενώπιον δικαστηρίων από ακροδεξιούς γονείς, μπήκαν στο στόχαστρο των ταγμάτων εφόδου. Την ίδια και σκληρότερη μάχη δίνουν πολλοί εκπαιδευτικοί για την εκπαίδευση των προσφυγόπουλων μέσα στα δημόσια σχολεία.

Πρόκειται για μια μάχη ουσίας και υποδείγματος, που τιμά το ρόλο του δασκάλου και μπορεί να εμπνεύσει αντιρατσιστική, αντιφασιστική στάση. Γιατί δεν εμπνέουν τα λόγια που δεν συνεπάγονται τις αντίστοιχες πράξεις. Δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί ο φασισμός με μαθήματα από καθέδρας. Δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί στο πεδίο μιας αντίληψης που υπομένει την αδικία και ανέχεται την επιβίωση σε βάρος της ζωής, που υπογραμμίζει την ασφάλεια του ρεαλισμού του τίποτα, που αποστραγγίζει κάθε όνειρο, προσδοκία, έρωτα για έναν κόσμο που αξίζει.

Αυτή είναι η πρώτη συνεισφορά των μαχόμενων εκπαιδευτικών. Απαραίτητο συμπλήρωμα είναι να καταστεί άγονο το έδαφος που γεννά και εκτρέφει ρατσισμό, εθνικισμό, ακροδεξιές και φασιστικές αντιλήψεις. Με παρέμβαση στο περιεχόμενο της παιδείας, στην παιδαγωγική πράξη, στη ρέουσα ζωή μέσα κι έξω από τις τάξεις. Ρόλος του μαχόμενου εκπαιδευτικού είναι να συμβάλει στη δημιουργία ανθρώπων με συνεκτική κοσμοαντίληψη, δρώντων υποκειμένων για την αλλαγή του κόσμου. Να διαπαιδαγωγεί τους μαθητές του, ώστε να γίνουν πνεύματα κριτικά και ατίθασα, που να αμφισβητούν και να συνθέτουν, που να ανακαλύπτουν και να στηλιτεύουν, που να μάχονται συλλογικά και να νικούν για όλους. Που να δημιουργούν την ομορφιά και να μάχονται την ασχήμια.

Η σημερινή εκπαίδευση όχι μόνο δε διαθέτει αυτές τις υπόνοιες αρωμάτων αλλά είναι φανατικός εχθρός τους. Οι εκπαιδευτικοί καλούνται να διδάξουν την ιστορία, με στόχο τη διαμόρφωση εθνικής συνείδησης,

όπως τα εορταστικά διαγγέλματα της υπουργού Παιδείας. Δηλαδή να μη μιλούν για φασισμό αλλά για δυνάμεις βίας και μίσους· να ξεχνούν την Εθνική Αντίσταση αποκαθιστώντας τους ταγματασφαλίτες. Η κοινωνιολογία εξορίζεται γιατί «γεννά σοσιαλιστές» και οι τέχνες θεωρούνται περιττές για τους μελλοντικούς σκλάβους της «ελεύθερης» αγοράς. Ο κοινωνικός δαρβινισμός θριαμβεύει ως αυτονόητη κοινή λογική. Ο εκπαιδευτικός καλείται να γίνει εντολοδόχος της διοίκησης, εξ αποστάσεως ομιλητής στο κενό της ηλεκτρονικής εικονικής δημοκρατίας, συμβολαιογράφος επιδόσεων, πομπός αιωρούμενων απειλών και τιμωριών, λοχαγός διαγωγής και εσχάτως δεσμοφύλακας και κατοχικός απουσιολόγος για τους καταληψίες μαθητές του.

Στην εκπαίδευση της Γερμανίας πριν τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, δεν έλειψε μια τυπική αρτιότητα επιστημοσύνης και υλικών υποδομών

Η αστική πολιτική προσπαθεί να επιβάλλει ένα μοντέλο τάξης και τυφλής πειθαρχίας στην εκπαίδευση. Γι' αυτό εκβιάζει τους εκπαιδευτικούς. Γι' αυτό καταστέλλει με λύσσα τις μαθητικές κινητοποιήσεις. Αν η επιβολή ενός μοντέλου εκπαίδευσης ανορθολογισμού, σκοταδισμού, τεχνοκρατισμού και εθνικοφροσύνης είναι το γόνιμο έδαφος για την ανάπτυξη ακροδεξιών αντιλήψεων, η ανυπαρξία κριτικής αμφισβήτησης, η δημιουργία κλίματος τυφλής υποταγής, διαμορφώνει το έδαφος για να εξελίσσονται σε φασισμό, χωρίς αντίδραση. Στην εκπαίδευση της Γερμανίας πριν τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, δεν έλειψε μια τυπική αρτιότητα επιστημοσύνης και υλικών υποδομών. Η καλλιέργεια τυφλής υποταγής, όμως, δημιούργησε μια κοινωνία συνένοχη των φασιστικών εγκλημάτων. Που μέσω της απολογίας του Άιχμαν, υποστήριζε την αθωότητά της με βασικό επιχείρημα το γεγονός ότι οι ενέργειές της βρίσκονταν σε αρμονία με του θεσπισμένους νόμους του κυρίαρχου γερμανικού κράτους.

Η μεγάλη αντιφασιστική νίκη στις 7 Οκτώβρη ήταν η αρχή μιας επιθυμούμενης αντίστροφης πορείας τσακίσματος του φασιστικού τέρατος. Το κόψιμο όλων των συστημικών τροφοδοτών του είναι το απαραίτητο βήμα για τις επόμενες νίκες — όχι η άφωνη αγανάκτηση ή η παραλύουσα φρίκη...

Πηγή: **[PRIN](#)**